

V /. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.

R /. Senyor, veniu a ajudar-nos.

Glòria al Pare, i al Fill...

Al·leluia

Himne

En vós exulten tots els àngels,
de llum el món heu inundat;
plena és la terra d'alegria:
vós l'heu rentada del pecat.

**En vós exulten tots els àngels,
oh, Crist Jesús ressuscitat.**

Vostre triomf ens renovella,
de l'home vell som deslliurats;
ressuscitant el tercer dia
en homes nous ens heu tornat.

**Vostre triomf ens renovella,
oh, Crist Jesús ressuscitat.**

Sigui la pau sempre amb nosaltres,
la pau que vós heu predicat,
la pau dels homes i dels pobles,
feta de llum i veritat.

**Sigui la pau sempre amb nosaltres,
oh, Crist Jesús ressuscitat.**

Que us puguem veure cara a cara,
quan de la mort haurem triomfat,
i que a la fi dels nostres dies
de vostra llum fruïm l'esclat.

**Que us puguem veure cara a cara
oh, Crist Jesús ressuscitat.**

Salmòdia

Antífona 1 **Maria Magdalena i l'altra Maria anaren a veure el sepulcre, al·leluia.**

Salm 109

El Messies, rei i sacerdot

Oracle del Senyor al meu Senyor:
«Seu a la meva dreta, i espera que faci dels enemics
l'escambell dels teus peus.»

Que el Senyor estengui lluny des de Sió
el poder del teu ceptre.
Impera enmig dels enemics.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer,
tens la glòria sagrada des del si de la mare,
des del principi jo t'he engendrat.»

El Senyor no es desdiu del que jurà:
«Ets sacerdot per sempre,
com ho fou Melquisedec.»

El Senyor és al teu costat,
i abat els reis el dia que s'indigna;
judica els pobles i els fa presoners,
abat governants arreu de la terra.

Et dóna possessió del teu domini;
així redreçaràs el cap.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 1 Maria Magdalena i l'altra Maria anaren a veure el sepulcre, al·leluia.

Antífona 2 Veniu a veure el lloc on havien posat el Senyor, al·leluia.

Salm 113 A
Les meravelles de l'Èxode.

Quan els fills d'Israel sortiren d'Egipte,
quan se n'anaren del poble estranger,
la terra de Judà fou el seu santuari,
el país d'Israel, la seva possessió.

El mar, en veure'ls, va fugir,
i el Jordà se'n tornà riu amunt;
les muntanyes saltaren com anyells,
enjogassades com petits de la ramada.

¿Què tenies, mar, que vas fugir,
i tu, Jordà, per tornar riu amunt?

¿Per què saltàveu, muntanyes, com anyells,
enjogassades com petits de la ramada?

És davant del Senyor que s'estremí la terra,
davant del Déu de Jacob,
que converteix les roques en estanys,
la pedra dura en dolls d'aigua viva.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 2 Veniu a veure el lloc on havien posat el Senyor, al·leluia.

Antífona 3 Jesús digué: No tingueu por; aneu a dir als meus germans que vagin a Galilea i que allí em veuran, al·leluia.

Càntic Ap 19, 1-7
Les noces de l'Anyell.

Al·leluia!
És l'hora de la salvació, de la glòria i del poder del nostre Déu.
Al·leluia
Les seves sentències són justes, no van mai errades.
Al·leluia

Al·leluia!
Lloeu el nostre Déu, tots els seus servents
Al·leluia
i els qui creieu en ell, petits i grans.
Al·leluia

Al·leluia!
El Senyor, el Déu de l'univers, és rei.
Al·leluia
Alegrem-nos i celebrem-ho, cantem la seva glòria.
Al·leluia

Al·leluia!
Ha arribat l'hora de les noces de l'Anyell
Al·leluia
i la seva esposa ja està engalanada.
Al·leluia

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 3 Jesús digué: No tingueu por; aneu a dir als meus germans que vagin a Galilea i que allí em veuran, al·leluia.

Lectura bíblica

Lc 24:13-35

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Aquell mateix diumenge dos dels deixebles de Jesús se n'anaven a un poble anomenat Emaús, a onze quilòmetres de Jerusalem, i conversaven entre ells comentant aquests incidents.

Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix els aconseguí i es posà a caminar amb ells, però Déu impedia que els seus ulls el reconeguessin. Ell els preguntà: «De què discutíu entre vosaltres tot caminant?» Ells s'aturaren amb un posat trist i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué: «De tots els forasters que hi havia aquests dies a Jerusalem, ¿ets l'únic que no saps el que hi ha passat?» Els preguntà: «Què?» Li contestaren: «El cas de Jesús de Natzaret. S'havia revelat com un profeta poderós en obres i en paraules davant Déu i el poble. Els grans sacerdots i les autoritats del nostre poble l'entregaren perquè fos condemnat a mort i crucificat. Nosaltres esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel. Ara, de tot això ja fa tres dies. És cert que unes dones del nostre grup ens han esverat: han anat de bon matí al sepulcre, no hi han trobat el cos, i han vingut a dir-nos que fins i tot se'ls han aparegut uns àngels i els han assegurat que ell és viu. Alguns dels qui eren amb nosaltres han anat al sepulcre i ho han trobat tot exactament com les dones havien dit, però a ell, no l'han vist pas.»

Ell els digué: «Sí que us costa d'entendre! Quins cors tan indecisos a creure tot allò que havien anunciat els profetes. No havia de patir tot això el Messies abans d'entrar en la seva glòria?» Llavors, començant pels llibres de Moisès i seguint els de tots els profetes, els exposava tots els llocs de les Escriptures que es referien a ell.

Mentrestant s'acostaven al poblet on es dirigien i ell va fer com si seguís més enllà. Però ells el forçaren pregant-lo: «Queda't amb nosaltres que ja es fa tard i el dia ha començat a declinar.» Jesús entrà per quedar-se amb ells. Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava. En aquell moment se'ls obriren els ulls i el reconegueren, però ell desaparegué. I es deien l'un a l'altre: «No és veritat que els nostres cors s'abrusaven dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escriptures?» Llavors mateix s'alçaren de taula i se'n tornaren a Jerusalem. Allà trobaren units els onze i tots els qui anaven amb ells, que deien: «Realment el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó.» Ells també contaven el que els havia passat pel camí, i com l'havien reconegut quan partia el pa.

Lectura espiritual

De les Catequesis de Jerusalem
(*Catequesi 20, Mystagogica 2*)

El baptisme és signe de la passió del Senyor

Sou duts per la mà cap a la piscina santa del baptisme de Déu, tal com Crist fou portat des de la creu al sepulcre que tenia preparat.

I tots vosaltres, un per un, heu estat preguntats si creieu en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. Heu fet aquesta confessió salvadora, us heu submergit tres vegades en l'aigua i n'heu emergit cada cop: amb això heu significat, en imatge i en símbol, els tres dies de la sepultura de Crist.

Perquè tal com el Senyor nostre va passar-se tres dies i tres nits en el ventre de la terra, igualment vosaltres, amb la primera sortida de l'aigua, heu imitat el primer dia de Crist a la terra i, amb la primera immersió, la seva primera nit. No altrament de com el qui es troba en la nit no s'hi veu, però el qui camina de dia va per la llum, quan us vau submergir era com si fóssiu a la nit i no us hi vèieu, però quan vau emergir de l'aigua fou com si estiguéssiu en ple dia. En el mateix instant éreu com morts i com vius: aquella aigua salvadora se us va convertir en sepulcre i en mare.

El que Salomó afirmà d'altres coses us escau també a vosaltres; ell va dir: *Hi ha un temps de néixer i un temps de morir*. Sí, això us escau, però a l'inrevés: temps de morir i temps de néixer. I el temps de fer aquestes dues coses és un, és el mateix: el vostre naixement coincideix amb la vostra mort.

Oh cosa estranya i paradoxal! Nosaltres no ens hem mort, no ens han enterrat, no ens han crucificat i no hem ressuscitat, però hem imitat tot això sacramentalment, i en la seva realitat espiritual hem trobat la salvació.

Crist, en canvi, fou realment crucificat, realment sepultat i va ressuscitar de debò: i totes aquestes coses ens han estat donades com a gràcia, perquè, tot imitant-les, participem dels sofriments de Crist i guanyem de debò la salvació.

Oh amor desmesurat envers els homes! Crist no va rebutjar que els claus foradessin els seus peus i les seves mans, que no coneixien màcula, i Crist va sofrir; a mi, que no sé què són ni els dolors ni la fatiga, em regala la salvació si participo del dolor d'ell.

Que ningú no es cregui que el baptisme serveix només per esborrar els pecats i per donar-nos la gràcia de l'adopció, tal com era el baptisme de Joan, que només conferia la remissió dels pecats. Sabeu exactament que el baptisme, tal com és purificació dels pecats i tal com atorga el do de l'Esperit Sant, també és, de la mateixa manera, figura i signe de la passió del Senyor. Per això sant Pau afirmava: *No ignoreu pas que tots els qui hem estat batejats en Jesucrist hem estat submergits en la seva mort. Pel baptisme, hem estat sepultats amb ell en la mort.*

Responsori breu

Antífona Avui és el dia que ha obrat el Senyor: alegrem-nos i celebrem-lo.

Càntic de Maria

Antífona **Mireu-me les mans i els peus, sóc jo mateix, al·leluia.**

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Antífona **Mireu-me les mans i els peus, sóc jo mateix, al·leluia.**

Pregàries

*Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre els qui han mort i han de
ressuscitar. Lloem-lo amb alegria i preguem-li:*

Crist, ressuscitat d'entre els morts, escolteu-nos.

Recordeu-vos, Crist, de la vostra Església santa, que edificàreu sobre els fonaments dels
Apòstols i estenguéreu per tot el món,
i beneïu tots els qui creuen en vós.

Crist, metge del nostre cos i de la nostra ànima,
visiteu-nos i salveu-nos per la vostra misericòrdia.

Alleugeu i envigoriu els malalts,
deslliureu-los de tots els seus sofriments.

Ajudeu els qui pateixen angoixes i opressions,
compadiu-vos dels necessitats i no els deixeu.

Vós, que per la creu i la resurrecció obríreu a tots el camí de la vida immortal,
concediu el goig del vostre Regne als nostres germans difunts.

Acabem la nostra pregària amb les paraules del Senyor:

Pare nostre.

Oració

Oh Déu, que heu unit pobles tan diversos en la confessió del vostre nom, feu que els qui
en les fonts baptismals han nascut a una nova vida tinguin una sola fe i una
mateixa caritat.

Per nostre Senyor Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.

R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els
vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor
Jesucrist.

R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.

R /. Amén.

Beneïm el Senyor.

R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

De la glòria baixa la Mare de Déu:

Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu,
que t'ha fet formosa la Mare de Déu!

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Ací Bernadeta la Verge veié
a dins de la Gruta damunt d'un roser.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo
Sóc la Immaculada Pura Concepció.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

